



Ocena osiągnięcia naukowego zgłoszonego do postępowania habilitacyjnego oraz dorobku naukowego i dydaktyczno-organizacyjnego dr n. med. Wojciecha B. Soleckiego, adiunkta w Zakładzie Neurobiologii i Neuropsychologii Instytutu Psychologii Stosowanej na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego

Sylwetka Habilitanta

Wojciech Solecki w 2004 roku ukończył z wyróżnieniem studia na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego uzyskując stopień magistra psychologii. Po uzyskaniu stopnia magistra Habilitant pracował na etacie inżyniersko-technicznym w Zakładzie Neurofarmakologii Instytutu Farmakologii PAN w Krakowie (2004-2007), a następnie w latach 2007-2011 był uczestnikiem studiów doktoranckich na kierunku Neuropsychofarmakologia prowadzonych przez Instytut. W okresie 2004-2011 pracował jako wykładowca w Instytucie Psychologii Stosowanej na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 2011 roku Rada Naukowa Instytutu Farmakologii PAN w Krakowie nadała mu stopień doktora nauk medycznych w zakresie biologii medycznej (z wyróżnieniem); tytuł rozprawy doktorskiej „Znaczenie genotypu dla zachowań związanych z uzależnieniem lekowym”, promotor prof. dr hab. Ryszard Przewłocki. Po uzyskaniu stopnia doktora Wojciech Solecki odbył dwuletni staż podoktorski w Yale School of Medicine, Yale University, New Haven, USA. Po powrocie do kraju pracował na etacie inżyniersko-technicznym w Zakładzie Neurofarmakologii Instytutu Farmakologii PAN w Krakowie (2013-2018). Od 2013 roku jest zatrudniony na etacie adiunkta w Instytucie Psychologii Stosowanej; Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ. Dodatkowo pracował jako psycholog i terapeuta w Ośrodku Profilaktyki i Terapii Rodzin Stowarzyszenia „Dobra

Rodzina” w Krakowie (2004-2006) i w Krakowskim Instytucie Psychoterapii Stowarzyszenia „Siemacha” w Krakowie (2006-2011).

W latach 2004-2008 Habilitant był uczestnikiem specjalistycznego szkolenia podyplomowego (Szkoła Psychoterapii Psychodynamicznej w Krakowskim Centrum Psychodynamicznym), przygotowującym do certyfikatu psychoterapeuty. W 2011 roku uzyskał tytuł zawodowy terapeuty środowiskowego.

Od początku swojej działalności naukowej zainteresowania dr Wojciecha Soleckiego koncentrowały się na złożonych procesach zachodzących w mózgu, które odpowiadają za różne aspekty uzależnienia od substancji psychoaktywnych, w tym zachowania poszukiwawcze związane z głodem narkotykowym w okresie abstynencji. Badania z tego zakresu dotyczyły głównie uzależnienia od opioidów i obejmowały takie zagadnienia jak rola transmisji GABA-ergicznej i glutaminergicznej w uzależniającym działaniu odpowiednio heroiny i morfiny, wpływ morfiny na zmiany ekspresji genów w prążkowiu i przodomózgowiu, rola czynnika transkrypcyjnego fosB w zachowaniach zwierząt związanych z przeciwbólowym i „nagradzającym” działaniem morfiny, udział endogennych peptydów opioidowych w patomechanizmie uzależnienia od morfiny i heroiny, rola receptorów adrenergicznych oraz receptorów dla glikokortykosteroidów w nasilaniu objawów zespołu odstawienia od morfiny.

Kokaina jest jednym z najbardziej popularnych narkotyków. Wg danych opublikowanych przez WHO tylko w 2019 roku skonfiskowano 1436 ton kokainy, a liczbę osób na świecie, które zażywały ten narkotyk szacowano na około 20 mln (0,4% populacji w wieku 15-64 lat). Liczne dane kliniczne dowodzą, że terapia uzależnienia od kokainy jest mało skuteczna, a próby wyjścia z magicznego kręgu głodu narkotykowego w okresie abstynencji bardzo często kończą się niepowodzeniem. Nie dziwi zatem, że Habilitant w swojej pracy naukowej, wykorzystując modele zwierzęce, podjął się zadania wyjaśnienia jakie procesy neurobiochemiczne są zaangażowane w indukcję zachowań poszukiwawczych kokainy. Opublikowane wyniki tych badań składają się na habilitacyjne osiągnięcie naukowe.

Ocena habilitacyjnego osiągnięcia naukowego

Cykl zgłoszony do postępowania habilitacyjnego pt. „Znaczenie modulacji aktywności mezo limbicznego układu dopaminergicznego w zachowaniach

poszukiwawczych kokainy” obejmuje 9 prac - 8 oryginalnych i 1 przeglądową (rozdział w książce) opublikowane w latach 2013-2020. Zdziwienie budzi włączenie do cyklu dwóch publikacji, które nie są bezpośrednio związane z jego tematyką:

Solecki WB, Szklarczyk K, Klasa A, Pradel K, Dobrzański G, Przewłocki R (2017). Alpha₁-adrenergic receptor blockade in the VTA modulates fear memories and stress responses. *Eur Neuropsychopharmacol* 27(8):782-794.

Solecki WB, Kus N, Gralec K, Klasa A, Pradel K, Przewłocki R (2019). Noradrenergic and corticosteroid receptors regulate somatic and motivational symptoms of morphine withdrawal. *Behav Brain Res.* 360:146-157.

W/w publikacje nie będą przeze mnie oceniane jako prace wchodzące w skład habilitacyjnego osiągnięcia naukowego.

Sześć ocenianych prac oryginalnych zostało opublikowanych w renomowanych czasopismach międzynarodowych będących na liście Journal of Citation Reports, a ich sumaryczny IF wynosi 25,946, a liczba punktów MNiSW 505. W 4 pracach dr Solecki jest pierwszym autorem, w 2 autorem korespondencyjnym, natomiast w pracy przeglądowej jednym z dwóch autorów. Udział Habilitanta w powstaniu publikacji został przez niego oszacowany od 40% do 75%. Oświadczenia współautorów publikacji wchodzących w skład habilitacyjnego osiągnięcia naukowego wskazują na dominujący udział dr Wojciecha Soleckiego w powstaniu koncepcji, zaplanowaniu i wykonaniu konkretnych doświadczeń, doboru właściwej metodyki badawczej, a następnie krytycznej analizie uzyskanych wyników i przygotowaniu publikacji. Dowodzi to dużej samodzielności i dojrzałości naukowej Habilitanta. Załączonym przez Autora kopiom publikacji towarzyszy Autoreferat, który na 14 stronach maszynopisu zawiera syntetyczne ich omówienie.

W cyklu habilitacyjnym można wyodrębnić dwa kluczowe tematy wiodące:

- (1) Rola neuronów dopaminergicznych szlaku pole brzuszne nakrywki (VTA) – jądro półleżące przegrody (NAc) w regulacji zachowań poszukiwania kokainy podczas głodu narkotykowego wywołanego odstawieniem związku.

Solecki W, Wickham RJ, Behrens S, Wang J, Zwerling B, Mason GF, Addy NA (2013). Differential role of ventral tegmental area acetylcholine and N-methyl-D-aspartate receptors in cocaine-seeking. *Neuropharmacology* 75:9-18.

Solecki W, Wilczkowski M, Pradel K, Karwowska K, Kielbinski M, Drwięga G, Zajda K, Blasiak T, Soltys Z, Rajfur Z, Szklarczyk K, Przewłocki R (2020). Effects of brief inhibition of the ventral tegmental area dopamine neurons on the cocaine seeking during abstinence. *Addict Biol.* 25(6):e12826.

(2) Udział neuronów noradrenergicznych unerwiających VTA w regulacji aktywności dopaminergicznego szlaku VTA – NAc oraz zachowań poszukiwania kokainy podczas głodu narkotykowego wywołanego odstawieniem związku.

Pradel K, Blasiak T, **Solecki WB** (2018). Adrenergic Receptor Agonists' Modulation of Dopaminergic and Non-dopaminergic Neurons in the Ventral Tegmental Area. *Neuroscience* 375:119-134.

Solecki WB, Szklarczyk K, Pradel K, Kwiatkowska K, Dobrzański G, Przewłocki R (2018). Noradrenergic signaling in the VTA modulates cocaine craving. *Addict Biol.* 23(2):596-609.

Solecki WB, Kielbinski M, Karwowska K, Zajda K, Wilczkowski M, Rajfur Z, Przewłocki R (2019). Alpha1-adrenergic receptor blockade in the ventral tegmental area modulates conditional stimulus-induced cocaine seeking. *Neuropharmacology* 158:107680.

Kielbinski M, Bernacka J, **Solecki WB** (2019). Differential regulation of phasic dopamine release in the forebrain by the VTA noradrenergic receptor signaling. *J Neurochem.* 149(6):747-759.

Rola neuronów dopaminergicznego szlaku pole brzuszne nakrywki (VTA) – jądro półleżące przegrody (NAc) w regulacji zachowań poszukiwania kokainy podczas głodu narkotykowego wywołanego odstawieniem związku.

W złożonym procesie uzależnienia, w tym głodzie narkotykowym i kompulsywnym poszukiwaniu substancji uzależniającej w okresie abstynencji, kluczową rolę odgrywa układ nagrody, a w szczególności jądro półleżące przegrody – struktura dopaminergiczna unerwiana przez włókna wychodzące z pola brzuszego nakrywki. Liczne badania przeprowadzone na zwierzętach, a także dane kliniczne dowodzą, że ekspozycja na bodźce warunkowe związane z używaniem substancji uzależniających, uruchamiając kaskadę procesów neurobiochemicznych, uczestniczy w powstaniu zjawiska głodu narkotykowego i w konsekwencji zachowań poszukiwawczych narkotyku.

Badania, których wyniki opublikowano w pracy pt. *Differential role of ventral tegmental area acetylcholine and N-methyl-D-aspartate receptors in cocaine-seeking*

(Solecki i współpracownicy, 2013) potwierdziły, że u szczurów uzależnionych od kokainy, a następnie poddanych trzydniowej abstinencji fazowa aktywność dopaminergiczna szlaku VTA – NAc odgrywa kluczową rolę w powstaniu zachowań poszukiwawczych związku. W obrębie NAc działanie dopaminy wynikało z pobudzenia receptorów D1. W kolejnej serii badań (*Effects of brief inhibition of the ventral tegmental area dopamine neurons on the cocaine seeking during abstinence*, Solecki i współpracownicy, 2020) analizowano wpływ krótkotrwałego zahamowania aktywności neuronów dopaminergicznych w VTA na zachowanie poszukiwawcze kokainy indukowane bodźcem warunkującym. Doświadczenia przeprowadzono na szczurach transgenicznym TH-Cre⁺. Do bezpośredniej i selektywnej inhibicji neuronów wykorzystano metodę optogenetyczną. Parametry fotoinhibicji ustawiono tak, aby nie wywoływała ona działania dysforycznego i sedatywnego, co niewątpliwie było żmudnym i czasochłonnym procesem. Uzyskane wyniki udowodniły, że bezpośrednie zahamowanie aktywności dopaminergicznej w VTA zmniejszało poszukiwanie kokainy, natomiast nie wpływało na zachowania poszukiwawcze naturalnego czynnika pobudzającego układ nagrody jakim jest pokarm.

Do pola brzusznej nakrywki docierają liczne włókna cholinergiczne i glutaminergiczne wychodzące z boczno-grzbietowej części nakrywki. Autorzy pracy postawili zatem hipotezę, że w modulacji fazowego uwalniania dopaminy w NAc i indukowanego bodźcem warunkowym poszukiwania kokainy mogą uczestniczyć receptory cholinergiczne oraz glutaminergiczne receptory typu NMDA zlokalizowane w VTA. Przeprowadzone badania z wykorzystaniem ligandów tych receptorów wykazały udział receptorów cholinergicznych w w/w procesach (Solecki i współpracownicy, 2013).

Udział neuronów noradrenergicznych unerwiających VTA w regulacji aktywności dopaminergicznej szlaku VTA – NAc oraz zachowań poszukiwania kokainy podczas głodu narkotykowego wywołanego odstawieniem związku.

VTA to złożona struktura śródmózgowia, w skład której wchodzi nie tylko neurony dopaminergiczne, stanowiące około 67% ogólnej populacji neuronów, ale także GABA-ergiczne (około 30%) i glutaminergiczne (2-3%). Oprócz wymienionego wcześniej unerwienia cholinergicznego i glutaminergicznego, do VTA docierają włókna noradrenergiczne z miejsca sinawego i jądra pasma samotnego. Doświadczenia prowadzone w różnych ośrodkach badawczych wykazały, że

noradrenalina uczestniczy w kontroli aktywności neuronów VTA. Obserwacje te stanowiły podstawę do podjęcia przez Habilitanta i jego współpracowników badań nad rolą noradrenaliny i receptorów adrenergicznych w regulacji aktywności neuronalnej VTA, uwalniania dopaminy w NAc i korze przedczołowej oraz zachowań poszukiwawczych kokainy i sacharozy wywołanych przez bodźce warunkujące

Przeprowadzone pod kierunkiem Habilitanta badania elektrofizjologiczne wskazują na udział noradrenaliny i receptorów α_1 -, ale nie β -adrenergicznych, w regulacji aktywności neuronów dopaminergicznych (hamowanie o 11%) i nie-dopaminergicznych (wzrost częstotliwości generowania potencjałów czynnościowych o 59%) w VTA (*Adrenergic Receptor Agonists' Modulation of Dopaminergic and Non-dopaminergic Neurons in the Ventral Tegmental Area*. Pradel i współpr. 2019). W kolejnej serii badań, w których wykorzystano szybko-skanową woltamperometrię cykliczną (FSCV) wykazano, że blokada zarówno receptorów α_1 - jak i α_2 -adrenergicznych w VTA zmniejszała wywoływane przez stymulację elektryczną tej struktury fazowe uwalnianie dopaminy w NAc jednocześnie nie wpływając na toniczne uwalnianie tego neuroprzekaźnika. Na szczególną uwagę zasługuje obserwacja braku wpływu antagonistów receptorów α -adrenergicznych na uwalnianie dopaminy w korze przedczołowej. Zgodnie z wcześniejszymi wynikami, blokada receptorów β -adrenergicznych w VTA nie wpływała na uwalnianie dopaminy z obydwu struktur mózgowych (*Differential regulation of phasic dopamine release in the forebrain by the VTA noradrenergic receptor signaling*. Kiełbiński i współpr. 2019). Omówione powyżej wyniki dowodzą, jak podaje w autoreferacie Habilitant, „kluczowej i wybiórczej roli receptorów α_1 -adrenergicznych w VTA w modulowaniu aktywności erupcyjnej neuronów dopaminergicznych i fazowego uwalniania dopaminy w NAc, w warunkach przeważającej aktywności pobudzających włókien aferentnych (np. wzbudzonych elektryczną stymulacją włókien glutaminergicznych i cholinergicznych) w VTA”.

Badania elektrofizjologiczne stanowiły podstawę do analizy roli noradrenaliny w regulacji zachowań poszukiwawczych kokainy w okresie abstynencji. W pierwszym etapie oceniano wpływ iniekcji do VTA ligandów receptorów adrenergicznych na wywołane bodźcem warunkowym poszukiwanie kokainy lub nagrody pokarmowej w postaci słodkiego jedzenia (*Noradrenergic signaling in the VTA modulates cocaine craving*. Solecki i współpr. 2018; *Alpha1-adrenergic receptor blockade in the ventral*

tegmental area modulates conditional stimulus-induced cocaine seeking. Solecki i współpracownicy (2019). Zgodnie z hipotezą roboczą, podanie selektywnych antagonistów receptorów α_1 -adrenergicznych osłabiało, natomiast antagonista tych receptorów nasilało zachowanie poszukiwawcze kokainy. Antagonista receptorów α_2 -adrenergicznych nasilał zachowania poszukiwawcze kokainy w sposób zależny od aktywności receptorów α_1 -adrenergicznych. Za szczególnie ciekawe uważam wykazanie braku wpływu zablokowania receptorów α_1 -adrenergicznych w VTA na wywołane bodźcem warunkowym poszukiwanie słodkiego jedzenia. Powyższe wyniki dowodzą, że receptory α_1 -adrenergiczne w VTA odgrywają istotną rolę w inicjacji zachowania poszukiwawczego zwierząt wywołanego przez bodźce warunkowe o wysokim potencjale zachęcającym (poszukiwanie kokainy we wczesnym okresie wygaszania uzależnienia), natomiast nie są zaangażowane w zachowaniach poszukiwawczych wywołanych przez bodźce o niskim potencjale zachęcającym (poszukiwanie słodkiego pokarmu przez syte zwierzęta). Dodatkowo, a jednocześnie bardzo ważnym argumentem przemawiającym za udziałem noradrenaliny w regulacji aktywności neuronów dopaminergicznych w VTA było wykazanie obecności włókien noradrenergicznych w bezpośrednim sąsiedztwie włókien dopaminergicznych. Badania zostały przeprowadzone na szczurach transgenicznym TH-Cre⁺ w okresie wczesnego wygaszania głodu kokainowego, a do wizualizacji populacji neuronów zastosowano techniki immunohistologiczne oraz białko reporterowe EYFP. Takie podejście metodologiczne pozwoliło na odróżnienie neuronów dopaminergicznych, w których ekspresja EYFP była pod kontrolą promotora hydroksylazy tyrozynowej (TH) od neuronów noradrenergicznych posiadających zarówno TH jak i hydroksylazę dopaminową (DBH) – enzym przekształcający dopaminę do noradrenaliny (*Alpha1-adrenergic receptor blockade in the ventral tegmental area modulates conditional stimulus-induced cocaine seeking*. Solecki i współpracownicy (2019)).

Wysoko oceniam omówiony powyżej cykl publikacji. Pragnę jednocześnie podkreślić wykorzystanie przez Habilitanta różnorodnych, nowoczesnych i adekwatnych metod badawczych, a także jego umiejętność współpracy ze specjalistami z zakresu elektrofizjologii, optogenetyki, histologii, immunohistologii i mikroskopii konfokalnej. Niewątpliwie pozwoliło to na tak kompleksowe rozwiązywanie postawionych hipotez badawczych.

Ocena pozostałego dorobku naukowego

Aktywność naukowa przed doktoratem

Habilitant przed doktoratem opublikował 8 oryginalnych prac o łącznej wartości IF 30,921. Badania z tego okresu dotyczyły procesów molekularnych leżących u podłoża uzależnienia od opioidów. W 6 publikacjach dr Solecki jest pierwszym autorem, co wskazuje na jego dominujący wkład w powstanie tych prac. Wyniki badań przedstawił w formie 5 wykładów i 14 posterów na międzynarodowych konferencjach naukowych.

Aktywność naukowa po doktoracie

Dorobek naukowy habilitanta po doktoracie (z wyłączeniem cyklu składającego się na osiągnięcie naukowe pt. Znaczenie modulacji aktywności mezo limbicznego układu dopaminergicznego w zachowaniach poszukiwawczych kokainy) obejmuje 9 prac oryginalnych i 2 prace przeglądowe o łącznym współczynniku IF 37,039 oraz 30 komunikatów zjazdowych przedstawionych w formie posterów na międzynarodowych konferencjach naukowych i 4 wykłady na zaproszenie wygłoszone na międzynarodowych konferencjach naukowych.

Udział w projektach naukowych finansowanych w drodze konkursów

Przed doktoratem Habilitant był głównym wykonawcą w dwóch międzynarodowych projektach badawczych: EU LSHM-CT-2004-005166 GENADDICT i IV PR EU PHECOMP LSHM-CT-2007-037669.

Po uzyskaniu stopnia doktora kierował/kieruje następującymi projektami:

- (1) FNP Homing Plus (finansowany przez Fundację na Rzecz Nauki Polskiej), 2013-2015. Badania neurobiologicznych podstaw udziału układu noradrenergicznego w modulowaniu objawów dysforycznych występujących podczas zespołu odstawienia od morfiny.
- (2) SONATA16 (finansowany przez Narodowe Centrum Nauki), 2013-2018. Badania nad rolą modulacji noradrenergicznej w regulacji głodu kokainowego w okresie abstynencji.
- (3) OPUS 7 (finansowany przez Narodowe Centrum Nauki), 2015-2019. Badania nad rolą dwufazowej aktywności katecholoamin w przyśrodkowej korze czołowej w poszukiwaniu kokainy.

(4) OPUS 15 (finansowany przez Narodowe Centrum Nauki), 2018-2022.

Poszukiwania nowych mechanizmów terapii zaburzeń związanych z używaniem substancji uzależniających lub ze stresem.

W ramach EC REA FP7 Marie Curie International Incoming Fellowship w latach 2016-2018 uczestniczył jako stypendysta w realizacji projektu pt. VTA-specific noradrenergic regulation of motivational control.

Ponadto dr Solecki był wykonawcą w dwóch projektach badawczych:

1) DeMeTer (finansowany przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju), 2010-2014.

2) OPUS 13 (finansowany przez Narodowe Centrum Nauki), 2017-2021.

Farmakologiczne i optogenetyczne badania mechanizmu działania głębokiej stymulacji mózgu w przyśrodkowo-brzuszej korze przedczołowej w zwierzęcym modelu lekoopornej depresji.

Podsumowując, wysoko oceniam dorobek naukowy dr Wojciecha Soleckiego. Jest on współautorem 23 publikacji oryginalnych (sumaryczny IF 91,366), 2 publikacji przeglądowych (IF 2,34), 1 rozdziału w pracy zbiorowej, oraz 44 komunikatów zjazdowych. Habilitant kierował 4 projektami naukowymi finansowanymi ze źródeł zewnętrznych, był głównym wykonawcą w dwóch międzynarodowych projektach badawczych oraz wykonawcą w projekcie krajowym. Wg bazy JCR Web of Science (stan na 14 lipca 2021) całkowita liczba cytowań (bez autocytowań) dr Wojciecha Soleckiego wynosiła 414, a indeks h -12. Działalność naukowa Habilitanta po doktoracie została 6-krotnie wyróżniona przez wysokie gremia.

Oceniając dorobek naukowy Habilitanta pragnę podkreślić jego współpracę z badaczami z różnych ośrodków naukowych, w tym Department of Molecular Psychiatry, Yale School of Medicine, New Haven, USA; Instytutu Farmakologii im. Jerzego Maja PAN w Krakowie, Zakładu Neurofizjologii i Chronobiologii Instytutu Zoologii i Badań Biomedycznych Wydziału Biologii UJ, Instytutu Biologii Doświadczalnej im. Marcelego Nenckiego PAN w Warszawie, Katedry Podstaw Teoretycznych Nauk Biomedycznych i Informatyki Medycznej Collegium Medicum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Bydgoszczy.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Dr Wojciech Solecki jest bardzo aktywnym nauczycielem akademickim. Od 2013 roku prowadzi zajęcia dydaktyczne na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierunek Psychologia stosowana. Szeroka tematyka zajęć prowadzonych przez Habilitanta obejmuje biofizjologiczne podstawy zachowania, psychologię neurobiologiczną i stosowaną, neurobiologiczne podstawy uzależnień, psychoterapii i zachowania, nowe trendy w badaniach mózgu, metody oraz techniki badania i podstawy diagnozy psychologicznej. Ponadto na kierunku Neurobiologia na Wydziale Biologii Uniwersytetu Jagiellońskiego prowadził konwersatoria na temat postępów w dziedzinie neuronauki.

Był opiekunem 6 i promotorem 12 prac magisterskich oraz promotorem pomocniczym 1 pracy doktorskiej.

Dr Solecki jest aktywnym popularyzatorem nauki. Prowadził warsztaty dla młodzieży szkolnej i osób dorosłych w ramach Nocy Naukowców (2014, 2018), 17 Festiwalu Nauki i Sztuki (2017), Święta Uniwersytetu Jagiellońskiego (2018) i Neuropikniku (2019).

Na podkreślenie zasługuje aktywność organizacyjna dr Soleckiego. Aby móc prowadzić badania podstawowe oparte na zwierzęcych modelach doświadczalnych zaprojektował, a następnie wykorzystując środki finansowe pozyskane w ramach kierowanych przez siebie grantów badawczych zakupił niezbędną aparaturę do prowadzenia badań z użyciem szybko-skanowej voltamperometrii cyklicznej *in vivo*, optogenetyki i testów behawioralnych w zorganizowanym przez siebie laboratorium w Instytucie Zoologii i Badań Biomedycznych na Wydziale Biologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Szczególną uwagę zwraca uruchomienie przez Habilitanta hodowli szczurów transgeniczných TH-Cre⁺. Szczury TH-Cre⁺ są wykorzystywane nie tylko w pracach doświadczalnych prowadzonych pod kierunkiem dr Soleckiego, ale także badaczy z Instytutu Biologii Doświadczalnej PAN im. Marcelego Nenckiego w Warszawie (Pracownia Biofizyki Komórki i Pracownia Neurobiologii Komórki) i Zakładu Neurofizjologii i Chronobiologii Wydziału Biologii Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W ramach pracy w Instytucie Psychologii Stosowanej dr Solecki uczestniczył w zakupie aparatury do badań psychofizjologicznych oraz samodzielnie uruchomił aparaturę do oceny aktywności elektrodermalnej u ludzi przeznaczoną do badań w

ramach prac magisterskich studentów psychologii. Habilitant uczestniczył w powstaniu nowej specjalności na kierunku Psychologia pt. Neuropsychologia i neurokognitywistyka.

W 2018 roku dr Solecki był organizatorem sesji tematycznej „Opioid addiction mechanisms” na międzynarodowej konferencji 13th European Opiate Addiction Association w Krakowie.

Podsumowując stwierdzam, że wieloletnią działalność dr Wojciecha B. Soleckiego charakteryzuje duża aktywność naukowo-badawcza i dydaktyczno-organizacyjna. O wysokim poziomie osiągnięć naukowych wchodzących w skład ocenianego cyklu habilitacyjnego, a także całokształtu dorobku naukowego dr Wojciecha Soleckiego świadczy ranga czasopism, w który zostały opublikowane jego prace, liczba cytowań i współczynnik Hirscha. Habilitanta cechuje bardzo dobre przygotowanie merytoryczne i w zakresie stosowanych metod badawczych oraz umiejętność wybierania problematyki badawczej o istotnym znaczeniu dla neuropsychofarmakologii. Uważam, że w przypadku Habilitanta zostały spełnione kryteria wymienione w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz. 1668, art. 219, z późniejszymi zmianami) w sprawie kryteriów oceny osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Wnoszę zatem do Wysockiej Rady Naukowej Instytutu Farmakologii im. Jerzego Maja PAN w Krakowie o dopuszczenie dr Wojciecha B. Soleckiego do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Łódź, 29 lipca 2021

Jolanta B. Zawilska